

بنی اسرائیل و تحریف کلمات مسلمین / نهی از بیان «راعنا» در مورد پیامبر(ص)

آیت الله جوادی آملی با اشاره به نهی قرآن از اینکه در گفتگو با پیامبر کلمه «راعنا» استفاده نشود، گفت: بعضی از یهودیها کارشان تحریف کلمات الهی است. نه تنها تورات و انجیل را تحریف می‌کنند بلکه کلمات مسلمانها را هم تحریف می‌کنند.

آیت الله جوادی آملی با اشاره به نهی قرآن از اینکه در گفتگو با پیامبر کلمه «راعنا» استفاده نشود، گفت: بعضی از یهودیها کارشان تحریف کلمات الهی است. نه تنها تورات و انجیل را تحریف می‌کنند بلکه کلمات مسلمانها را هم تحریف می‌کنند.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله جوادی آملی در تفسیر آیه 104 سوره بقره که ناظر بر ادب گفتگو با پیامبر(ص) است، این کلام الهی را نمونه ای برای هشیاری مسلمانان نسبت به سوء استفاده دشمنان خوانده و تأکید می‌کند: در این کریمه فرمود: یا ایّها الذین امنوا لاتقولوا راعنا و قولوا انظرنا، ادب محاوره با رسول خدا(ص) را قرآن آموخت.

یک سلسله آداب مربوط به فرهنگ خود مسلمین است، یک سلسله آداب برای آن است که بیگانه سوء استفاده نکند، اما آن سلسله آدابی که مربوط به فرهنگ خود مسلمین است، می‌فرماید: وقتی حضور پیغمبر رفتید، این یک فرد عادی نیست، مواظب باشید آهسته حرف بزنید، صدایتان را بلندتر از صدای پیغمبر نکنید، در حضور پیغمبر با صدای بلند حرف نزنید، مشاجره نکنید، نه با یکدیگر بحث و مشاجره‌تان درگیرد که صدای بلند داشته باشید، نه در هنگام سؤال و جواب صدای خود را بلندتر از صدای پیغمبر بکنید.

اینها یک سلسله آدابی است که در سوره مبارکه حجرات بیان فرمود؛ آیه دوم سوره حجرات این است که یا ایّها الذین امنوا لاترفعوا أصواتکم فوق صوت النبی و لاتجهروا له بالقول کجهر بعضکم لبعض أن تحبط أعمالکم و أنتم لاتشعرون؛ مواظب باشید وجود مبارکش یک انسان عادی نیست صدایتان بلندتر از صدای پیغمبر نباشد، در حضور او هم که نشسته‌اید صدای بلند نداشته باشید.

الآن هم که کسی وارد حرم مطهر حضرت شد، خواست زیارت نامه‌ای بخواند عرض ادب کند، شایسته است آهسته عرض ادب کند نه با صدای بلند: لاتجهروا له بالقول کجهر بعضکم لبعض برای اینکه مبدا اعمالتان با این جسارت و رعایت نکردن ادب محضر آن حضرت حبط بشود و از بین برود.

آنگاه فضیلتی برای کسانی که رعایت ادب محضر حضرت می‌کردند ذکر فرمود که إنّ الذین یغضون أصواتهم عند رسول الله أولئک الذین امتحن الله قلوبهم للتقوی لهم مغفرةٌ و أجرٌ عظیم؛ بعد هم فرمود: إنّ الذین ینادونک من وراء الحجات اکثرهم لایعقلون؛ آنها از دور صدا می‌زنند صحیح نیست، صبر کنند شما کارتان تمام بشود از منزل که بیرون رفتید مشکلاتشان را با شما در میان بگذارند. این راجع به آدابی است که مربوط به خود مسلمین است.

تبیین معنای راعنا و انظرنا

این انظرنا همان معنای راعنا را می‌فهماند، شما می‌خواهید بگویید که مراعات حال ما را بکنید، یعنی آهسته تر بگویید که ما بفهمیم، یا با تأتی سخن بگویید که کلمات شما را ما یادداشت کنیم یا بفهمیم، در تفهیم و تعلیم حال ما را مراعات بفرمایید. منظور شما این است این منظور را به لفظ راعنا نگویید، به لفظ انظرنا بگویید. انظرنا؛ یعنی منتظر ما باشید که ما هم به دنبال بیان شما بفهمیم. فهم ما، لنگان لنگان به دنبال بیان شما بیاید شما بیانتان تند باشد ما هم فهمان کند، به هم نمی‌رسیم. منتظر ما باشید: انظرنا یعنی راعنا؛ و انتظرنا؛ تا ما برسیم یا انظرنا یعنی نظر لطف و محبت نسبت به ما روا بدار که ما بهتر بفهمیم؛ علی‌ای حال شما که می‌خواهید با پیغمبر این سخن را در میان بگذارید که حضرتش مراعات حال شما را بکند بگویید: انظرنا، نگویید راعنا چرا؟

معنای راعنا در لغت عبری و سوء استفاده بنی اسرائیل

چون راعنا در لغت عبری به اصطلاح اهل کتاب و عبری زبان‌ها یک سب و شتم است. آنها راعنا؛ را بر انسان شرور حمل می‌کردند، انسان خبیث و پلید را می‌گفتند راعنا؛ آن متکلم مع الغیر هم که کنارش اضافه بشود یعنی تو در بین

ما (معاذالله) خبیث و شریری. به کسی که می‌خواستند اهانت کنند می‌گفتند: راعنا یعنی تو شریر مایی.

قبلاً اهل کتاب این بنی‌اسرائیل و این یهود آن خبث دورنی‌شان را اعمال می‌کردند، مخفیانه به حضرت این سب را روا می‌داشتند بعد وقتی مسلمین به پیغمبر عرض می‌کردند: راعنا یهودیها بهانه خوبی به دست آوردند، گفتند: ما همان فحش را به زبان خود مسلمانها به پیغمبر می‌گوییم، ما که می‌خواهیم بگوییم: تو شریری (معاذالله)، الآن به زبان خود مسلمانها می‌گوییم. می‌گوییم: راعنا، در این زمینه بود که خدای سبحان به مسلمین فرمود: شما نگویید راعنا، بگویید: انظرنا که بیگانه بهانه‌ای نداشته باشد. گرچه شما قصد هتک ندارید، ولی بیگانه از این تعبیر شما سوء استفاده می‌کند، گرچه راعنایی که شما می‌گویید همان انظرنایی است که باید بگویید، ولی از انظرنا بیگانه سوء استفاده نمی‌کند از راعنا سوء استفاده می‌کند.

بنی‌اسرائیل و تحریف کلمات مسلمانها

سرّ این جریان در سوره مبارکه نساء آیه 46 آمده است، فرمود: من الذین هادوا یحرّفون الکلم عن مواضعه ؛ بعضی از یهودیها کارشان تحریف کلمات الهی است حرف را از جای خود عوض می‌کنند، یا نه، نه تنها تورات و انجیل را تحریف می‌کنند بلکه کلمات مسلمانها را هم تحریف می‌کنند، مسلمین اگر به پیغمبرشان می‌گویند: راعنا؛ یعنی مراعات حال ما را بکن، آنها همین راعنا را که عربی است، به عبری بیان می‌کنند و از او شتم و سب اراده می‌کنند، این تحریف کلم مسلمانهاست، نه تحریف کلم کتاب آسمانی‌شان: من الذین هادوا یحرّفون الکلم عن مواضعه و یقولون سمعنا و عصینا و اسمع غیر مسمع و راعنا لیاً بألسنتهم و طعناً فی الدین

دهن کجی و طعن در دین

این لیاً بألسنتهم و طعناً فی الدین بود، خواستند آن بی‌ادبی را دهن پیچی کنند، دهن کجی کنند؛ یک پارچه پیچیده را می‌گویند 171#&؛ است و ملوی، لیاً بألسنتهم ، می‌خواهند دهن کجی و دهن پیچی کنند به پیغمبر، می‌گویند: راعنا آن تعبیرات را هم دارند لیاً بألسنتهم ، همان یلویون ألسنتهم ایست که در بعضی از قسمتهای دیگر قرآن کریم آمده و طعناً فی الدین پس یهود از گفتن راعنا، مثل آن گفتن سمعنا و عصینا، مثل گفتن واسمع غیر مسمع نظری جز لیّ به لسان و طعن در دین نداشت.

این چنین نبود که واقعاً یهودیها به پیغمبر بگویند: راعنا؛ یعنی مراعات حال ما را بکن، همانطوری که آن دو جمله تحقیر بود. این کلمه سوّم هم تحقیر است، آن جمله اوّل که سمعنا و عصینا این توهین بود، واسمع غیر مسمع این تحقیر بود، راعنا هم بشرح ایضاً، این تحقیر و توهین است. هر سه به عنوان لیّ بألسنتهم و طعناً فی الدین بود.

خدای سبحان می‌فرماید: اینها اهل تحریفند، دهن کجی دارند، دهن پیچی دارند، بد دهن‌اند؛ شما مسلمانها بهانه به دست اینها ندهید. شما که می‌گویید: سمعنا و اطعنا، آنها می‌گویند: سمعنا و عصینا شما می‌گویید: واسمع آنها می‌گویند: واسمع و غیر مسمع اینها قابل جبران است؛ اما شما می‌گویید: راعنا این راعنا در عبری فحش است، نگویید این را، آنها از این راعنا سوء استفاده می‌کنند، شما به جای راعنا بگویید: انظرنا، و لو أتهم قالوا سمعنا و أطعنا.

یعنی اگر یهود به جای سمعنا و عصینا می‌گفت: سمعنا و أطعنا و به جای واسمع غیر مسمع می‌گفت: واسمع، دیگر غیر مسمع را نمی‌گفت و به جای راعنا می‌گفت: و انظرنا، لکان خیراً لهم و أقوم ؛ برای اینها خیر بود و باعث قیام و قوام اینها بود، هم لیّ به السنه نداشتند، هم طعن در دین نداشتند. لکان خیراً لهم و أقوم و لكن لعنهم الله بکفرهم فلا يؤمنون إلا قليلاً ، این لا يؤمنون إلا قليلاً

مشابهش قبلاً گذشت یعنی قلیلی از اینها ایمان می‌آورند، نه اینکه اینها کم ایمان می‌آورند؛ چون ایمان کم و زیاد ندارد، درجات ایمان محفوظ است، اما اصل ایمان یک امر حقیقی است که آن نصابش باید محقق بشود این فلا یؤمنون إلا قلیلاً مشابهش قبلاً گذشت یعنی «فلا یؤمنون منهم إلا قلیلاً منهم«؛